

Forslag for Vin, vil komme til at betyde et meget betydeligt Fremskridt og det af to Grunde. For det første fordi vi derigennem altsaa indføre en retfærdigere Beskatning, en gradvis stigende Værdibeskatning, om De vil, og dernæst fordi vi derigennem skaffe betydelige Pengemidler til Statskassen, saa at man derved letter Indførelsen af andre Fordele paa det foreliggende Toldlovsforslag. Det er en meget betydelig Vinding i to Retninger, som det forekommer mig, at man skal være en lille Smule varsom med at kaste Vrag paa uden at tænke lidt nærmere over, hvad Følgen kunde blive for hele den foreliggende Samling Forslag.

Opkaster man det Spørgsmaal, hvilken Betydning Forslaget har for Beskyttelsen, et Spørgsmaal, der med Rette spiller en stor Rolle i Diskussionen, vil jeg sige, at i det Øjeblik, vi ikke røre ved Brændevinsafgiften, men lade den blive staaende uforandret, som vi have haft den fra 1887, er der selvfølgelig ikke Tale om, at vi i højere Grad kunne komme til at røre ved Beskyttelsen. Der er en lille Smule Nedsættning i Beskyttelsen, som fremkommer ved den Omsættning, der har fundet Sted, idet man ikke længere regner med Rigmønt, men med Kroner og Øre, og denne Nedsættelse vil, hvis den regnes ud paa samme Maade som i Toldkommissionens Betænkning Afdeling B. Side 4, vise sig at blive en Nedgang af 3 à 4 pCt. Det er ikke meget, men som sagt under de foreliggende Forhold, hvor Inddragningen af det gamle Stridsspørgsmaal om Brændevinsafgiften kunde true med at bringe hele den foreliggende Sag til at strande, maa vi være tilfredse med det lidet, da vi i Øjeblikket ikke kunne faa det meget. Selve Beskyttelsen bliver efter det foreliggende Forslag pr. Flaske ren Sprit 23 $\frac{1}{2}$ Øre, pr. Flaske 8° Brændevin 11 $\frac{1}{6}$ Øre og for indenlandsk Frugtvin saadant noget som fra 2 $\frac{1}{3}$ til 4 $\frac{2}{3}$ Øre pr. Flaske, idet disse Varer ifølge Bemærkningerne til Forslaget have et Spiritusindhold af saadant noget som 10—20 pCt. Naar det nu viser sig, hvad der fremgaar af statistisk Aarboeg for den sidste halve Snes Aar, at det Udbytte, den Dividende, som Spiritusfabrikerne give, er stigende saaledes, at den i det sidste Aar er 10 pCt., forekommer det mig, at der

intet vilde være til Hinder for, at vi her kunne gribe noget haardere ind i Beskyttelsen. Men som Stillingen er i Øjeblikket, er jeg glad ved, at det ikke er gjort, thi det kunde være blevet en af de værste Anstødsstene for Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. Men jeg peger paa det som en Mulighed for en kommende Tid. Der er ingen Tvivl om, at vi med Lethed kunne tage noget af den Beskyttelse, der her er, ogsaa uden at komme Brænderierne til Liys.

Jeg ser meget godt, at det er et vidtløftigt Apparat, der her er Tale om at sætte i Scene, men det er mit Haab og min Tro, at det kan gennemføres. Men for øvrigt skal jeg ved denne første Behandling ikke komme ind paa Detaillerne med Hensyn til Stempelafgiftens Opkrævning, det er noget, Udvalget altid kan beskæftige sig med. Kun ganske enkelte Punkter ønsker jeg at henlede Opmærksomheden paa. I § 11 vil man finde, at de saakaldte Selveforskrivere slippe en hel Del billigere end de Forretninger, som indføre Vinen til Forhandling. Dette forekommer mig urigtigt, men Fejlen vil vistnok meget let kunne ændres, da det neppe kan medføre store Vanskeligheder at finde en Slags Normalskala, hvorefter man kunde paalægge et Tillæg til den betalte Pris og derefter altsaa beregne Stempelafgiften. Ved en Hjælp fra Vinhandlernes Side, som jo ganske sikkert vil blive ydet, maatte der nok kunne fastsættes et Tillæg af f. Eks. 20—25—30 pCt. — jeg skal ikke nævne noget bestemt Tal —, men jeg tror, der kan gøres noget for at opnaa mere Retfærdighed paa det Punkt.

Endvidere skal jeg nævne Spørgsmaalet om Anmeldelsen af de Forseelser, som uden Tvivl ville blive begaaede mod denne Lov. Loven indeholder jo ret stærke Bødestraffe for Overtrædelser, og det har jeg intet imod, men det bestemmes, at af den Bøde, der idømmes, skal Halvdelen gaa til Statskassen og Halvdelen til Anmelderen. Her tror jeg, vi ere inde paa noget, som ikke er ganske korrekt. Jeg vil ikke sige noget til, om en Privatmand, der paa en eller anden Maade opdagede, at en handlende, med hvem han i øvrigt ikke stod i nogen Forbindelse, systematisk begik Lovbrud, fik sin Belønning for at anmelde dette. Men